

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์อะนิเมชัน เรื่อง “ชนกับเขี้ยว หัวใจเดียวกัน” (a wolf and a sheep)

ผู้เขียน: สุธิน ชาวหินฟ้า โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 18 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ไม่ว่ามิตรหรือศัตรู เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์คับขัน ความไว้วางใจกัน คือหนทางรอด สถานการณ์คับขัน จะเป็นโจทก์พิสุจน์ จิตธาตุแท้ ของผู้ที่กำลังเผชิญสถานการณ์นั้น และจิตใจ ที่เสียดสี อาจสร้างปาฏิหาริย์ ให้รอดพ้นจากสถานการณ์ร้ายๆ ได้.

แนวภาพยนตร์ (genre) : ผจญภัย (adventure-animation) ตัดแปลง จากนิทานอีสป

ประโยคหลัก (premise): เกิดอะไรเกิดขึ้น กับหมาป่า และ แกะ ที่ตกลงไปในบ่อน้ำลึก ถ้าพวกมัน ยังแสดงธาตุแท้ของตน หรือไม่เปลี่ยนความคิดเสียใหม่ และ จะมีปาฏิหาริย์อะไร ที่จะทำให้พวกมันรอดชีวิตอยู่ต่อไป

เรื่องย่อ (synopsis):

หมาป่าตัวหนึ่ง ตกลงไปในบ่อน้ำลึก มันได้ใช้เล่ห์กลหลอกให้ แกะ ที่เดินผ่านมา กระโดดลงมาร่วมชะตากรรมกับมันด้วย สัตว์ทั้งสอง มารู้อาตอนหลังว่า มันเป็นเรื่องยากที่จะขึ้นจากบ่อน้ำลึกนี้ได้ มันลอยคอกอยู่ในน้ำนานจนเหนื่อยอ่อน ต่างฝ่ายต่างคิดได้ว่า คงไม่รอด จึงคิดจะสร้างความดี ด้วยการยอมเสียดสี ให้อีกฝ่ายเกาะหลังกระโดดขึ้นไปจากบ่อ การเปิดใจกว้างเช่นนี้ ส่งผลให้เทพประจำบ่อน้ำเห็นในความปรานาติของพวกเขา จึงช่วยเหลือชีวิตของพวกเขาให้รอดตายได้อย่างปาฏิหาริย์.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องค์ 1 เริ่มเรื่อง (เวลา 3 นาที)

หมาป่าตัวหนึ่ง ตกลงไปใน บ่อลึก ไม่สามารถพาตัวเองขึ้นมาจากบ่อได้ ขณะนั้น มีแกะตัวหนึ่ง เดินผ่านมา มองเห็น เหตุการณ์เข้า จึงเดินเข้าไปถามว่า น้ำในบ่อนั้นอร่อยดีหรือ ท่านถึงกับโดดลงไปตีหมาป่าตอบว่า น้ำอร่อยที่สุดเท่าที่ตนเคยดื่ม พร้อมกับเชิญชวนให้ แกะ ลงมาดื่มกินด้วยกัน

ด้วยความกระหาย มันจึงรีบกระโดดลงไปในบ่อน้ำนั้นทันที โดยไม่ทันยั้งคิด

หมาป่า พูดว่า ตอนนี้ มันทั้งสองตัว ต่างก็ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกันแล้ว คือ ไม่มีทางจะขึ้นจากบ่อน้ำไปได้ เพราะปากบ่อมันสูงเกินไป ต้องลอยคอกอยู่อย่างนี้เรื่อยไป จนกว่าจะหมดแรง และก็ตายในที่สุด

สักครู่ผ่านไปหมาป่า ออกความคิดว่า ...

ให้แกะ ซึ่งตัวโตกว่า มีขาหน้ายาวกว่า เอาขาหน้าเกาะขอบบ่อไว้ แล้วให้หมาป่าตะกายเกาะหลังแกะขึ้นไป แล้วแกะเอาแกะให้สูงขึ้นไปอีก กระโดดขึ้นขอบบ่อ เมื่อขึ้นไปได้แล้ว มันจึงจะช่วยให้ แกะ ขึ้นจากบ่อที่หลัง

องค์ 2 ดำเนินเรื่อง (เวลา 10 นาที)

แกะ ก็คิดในใจว่า ...

มันเคยอ่านหนังสือนิทานหมาป่ากับแกะ มาแล้วว่า นี่มันเป็นเล่ห์กล เอาตัวรอด แต่เพียงตัวเดียวของหมาป่าเจ้าเล่ห์ ซึ่งเมื่อหมาป่า ขึ้นจากปากบ่อได้แล้ว มันทำท่าจะวิ่งหนีไป แต่แกะ ก็ร้องขอให้ช่วยตามสัญญา หมาป่า กลับพูดว่า สัญญาอะไร แกมันโกงนี่หว่า ที่มีมันสมองน้อยกว่าขนบนตัวช่างไม่คิดให้ดีกว่าก่อนว่า ก่อนที่จะกระโดดลงไปบ่อ มันมีทางขึ้นชะที่ไหน ลาก่อน เจ้าแกะหน้าโง่ พูดเสร็จหมาป่า ก็วิ่งจากไป

แกะ รู้ทัน ก็ตอบโต้ หมาป่า ว่า ...

อย่าเลย แกะตัวโตกว่า เมื่อช่วยให้หมาป่า ขึ้นจากบ่อได้แล้ว หมาป่าตัวเล็กกว่า จะช่วยดึงให้ แกะ ขึ้นจากบ่อได้อย่างไร เพราะแกะ ทั้งหนัก และ ตัวโตกว่า อีกทั้งบ่อก็ลึกเกินไป

หมาป่า นิ่งไปชั่วครู่ แกะ ได้ที่จึงยื่นข้อเสนอว่า ...

ให้หมาป่า เอาขาหน้าเกาะข้างบ่อไว้ แล้วให้แกะตะกายเกาะหลัง กระโดดขึ้นจากขอบบ่อซึ่งมันสามารถทำได้ เพราะมีขาหน้ายาวกว่า และแข็งแรงกว่า และเมื่อขึ้นจากบ่อได้แล้ว แกะก็จะช่วยหมาป่าที่หลัง

หมาป่า เจ้าเล่ห์ ก็คิดในใจ ไม่แตกต่างจาก แกะ คือ ...

เมื่อ แกะ ขึ้นจากบ่อน้ำได้แล้ว แกะ ก็จะเดินหนีไป แล้ว หมาป่า จะตะโกนร้องขอให้ช่วย ตามสัญญา แต่แกะกลับพูดว่า สัญญาอะไรกัน แกมันทั้งเจ้าเล่ห์ และ เห็นแก่ตัว ช่างไม่คิดให้ดีกว่าก่อนว่า จะมีแกะหน้าโง่ตัวไหน ช่วยให้ศัตรูของมัน พ้นจากอันตราย เพื่อย้อนกลับมาฆ่าตัวเอง ลาก่อนหมาป่าเจ้าเล่ห์ พูดเสร็จ แกะ ก็วิ่งจากไป

แกะ เห็นว่า หมาป่า นิ่งไปนาน จนมันทั้งสองรู้สึกเหนื่อยอ่อน ต่างคิดว่า ถ้าหากมันวิ่งอยู่เช่นนี้ มันทั้งสอง จะต้องตายเหมือนกันในบ่อนี้ แน่หนอน ...

สัตว์ทั้งสอง มองหน้ากัน อย่างไม่วางใจกัน แต่ก็เหมือนนัดหมายกันได้ จึงร้องตะโกนขอความช่วยเหลือขึ้นพร้อมๆ กัน

เสียงเห่าหอนของหมาป่า และ เสียงร้องของแกะ ได้ยินไปถึง พญานกอินทรี ซึ่งบังเอิญบินผ่านมา มันจึงบินโฉบ มาเกาะที่ขอบบ่อน้ำ มองเห็น หมาป่า และ แกะ ลอยคอกอยู่ในนั้น

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (climax):

พญานกอินทรีพิจารณาเห็นว่าหมาป่า ตัวเล็กกว่า น้ำหนักน่าจะน้อยกว่า แกะ มันจึงบินลงไปจับ แล้วใช้กรงเล็บเกี่ยว หลังหมาป่า บินขึ้นจากบ่อน้ำ ลอยตัวสู่วงของมัน ...

แกะ รู้สึกโดดเดี่ยว และคิดว่า มันคงต้องตายอยู่ในบ่อน้ำนี้แน่นอนแล้ว จึงทำใจ และรอเวลาตาย

เวลาผ่านไปไม่นาน แกะ ก็มองขึ้นไปที่ยอดบ่อน้ำ มองเห็น หมาป่า ตัวเดิม กลับมา พร้อมกับยื่นขาหน้าลงมา เพื่อช่วยให้มันขึ้นจากบ่อ ส่วนพญานกอินทรี ก็บินลงไป ใช้กรงเล็บเกาะหลัง แกะ ช่วยอีกแรง จนแกะ ขึ้นจากบ่อได้สำเร็จ

แกะ ขอขอบคุณ หมาป่า และ พญานกอินทรี ที่ช่วยชีวิตไว้

หมาป่า ตอบว่า ไม่ใช่อย่าง ที่แกะคิด พญานกอินทรี จะฆ่าแกะ และนำไปเป็นอาหารให้ลูกของมันต่างหาก เพื่อแลกกับข้อเสนอของ หมาป่า ว่าถ้าพญานกอินทรี ละชีวิตหมาป่า มันพร้อมจะช่วยแกะ ขึ้นจากบ่อน้ำ และปล่อยให้มันเป็นอาหารแก่ นกอินทรี

ทั้งนกอินทรี และ หมาป่า ต่างหัวเราะเยาะ แกะ ซ้ำเติมความโศกเศร้าของมัน แต่เสียงหัวเราะของหมาป่า ต้องสะดุดลง เมื่อจงอยปากของ พญานกอินทรีปักลงที่ คอหอยของหมาป่า หมาป่าตื่นสั๊กพัก มันจึงหมดลมหายใจ จากนั้น พญานกอินทรี จึงเดินตรงเข้าหา แกะ แกะจึงวิ่งหนีเอาตัวรอด มันวิ่งไปพร้อมร้องขอความช่วยเหลือไปด้วย แต่ก็ไม่มีสัตว์ตัวใด โผล่เข้ามาให้มันเห็นแม้แต่ตัวเดียว จนมันรู้สึกเหนื่อยอ่อน ล้มพุงลงด้วยความหมดแรง ...

องค์ 3 สรุปท้ายเรื่อง (เวลา 5 นาที)

แกะ ประคองสติ กลับคืนมาอีกครั้ง ... มัน กับ หมาป่า ยังคง ลอยคอ อยู่ในสระน้ำ เช่นเคย สัตว์ทั้งสอง มีสภาพอ่อนแรงไม่แพ้กัน.

...

ปลา ซึ่งว่ายอยู่ในบ่อ มองเห็นเหตุการณ์ รู้สึกสงสาร จึงพูดกับ สัตว์ทั้งสองว่า การเสียชีวิตคือทางรอดของพวกเขา พวกเจ้าตัวใดตัวหนึ่งต้องเสียชีวิต

แกะ คิดไตร่ตรอง ถึงอย่างไร ตัวเองก็ต้องตายอยู่แล้ว ตั้งแต่มันเกิดมา บรรพบุรุษของมัน ต่างก็ตกเป็นอาหารของมนุษย์ หรือไม่ก็สัตว์มีเขี้ยวเล็บ เช่น สิงโต หรือ หมาป่า ไม่เห็นมีแกะตัวใดรอดพ้นไปได้ แม้แต่ตัวของมันเอง ถึงอย่างไร ก็ขอให้ตายอย่างมีคุณค่า และ คิดถึงความเป็นไปได้ว่า หมาป่า ตัวเล็กกว่า น่าจะมีโอกาสรอดมากกว่า

ส่วน หมาป่า คิดว่า บรรพบุรุษของมัน ถูกตราหน้าว่า เป็นสัตว์เจ้าเล่ห์ เห็นแก่ตัว จนไม่มีสัตว์ตัวใดอยากคบด้วย นิทานไม่รู้ว่่าก็เรื่องตลกก็เรื่อง ต่างก็เล่าถึง ความเจ้าเล่ห์ของหมาป่า ทุกเรื่อง มันช่างน่าอับยศเสียเหลือเกิน มันจึงคิดจะล้างตราบาปนี้เสีย ถ้ามันช่วยให้แกะ รอดชีวิตได้คราวนี้

สัตว์ทั้งหลาย จะต้องยกโทษให้แก่บรรพบุรุษของมันอย่างแน่นอน

สัตว์ทั้งสอง ต่างก็ร้องขอให้อีกฝ่าย เกะหลังของตัวเอง โดดขึ้นไปเสียจากปอน้ำ เหตุการณ์นี้สร้างความประหลาดใจให้แก่ ปลา ตัวนั้นมาก

ความจริง ปลาตัวนั้น ก็คือเทพประจำปอน้ำ ซึ่งรับรู้ และมองเห็น จิตใจเสียสละของสัตว์ทั้งสอง จึงบันดาล ให้เกิดคลื่นน้ำผุดขึ้นจากก้นบ่อ จนน้ำเอ่อท่วมขึ้นมาถึงปากบ่อ ทำให้ หม่าป่า และ แกะ รอคชีวิตได้ทั้งคู่

สัตว์ทั้งสอง จึงสัญญา จะเป็นมิตรต่อกันตลอดไป.

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

ผมหยิบหนังสือนิทานอีสป หลายๆ เล่ม มาอ่านดูเพื่อฆ่าเวลา พบว่ามีสัตว์หลายชนิดที่ถูกนำไปใช้เป็นตัวละครในนั้น สัตว์ตัวหนึ่ง เล่นหลายเรื่อง และเรื่องหนึ่งๆ อาจมีสัตว์อยู่หลายตัว ซ้ำกันบ้าง ไม่ซ้ำบ้าง เหมือนวงการภาพยนตร์ ผู้สร้างมักเปลี่ยนตัวคาราไปตามสมัยนิยม

ผมก็เลยคิด จับตัวละคร และคว่าเขาเหตุการณ์ จากหลายๆ เรื่อง มาตัดแปลง อย่างที่เห็นนี้แหละครับ ทีแรก ตั้งชื่อเรื่องตรงๆ ว่า “หมาป่า กับ แกะ” แต่ไม่น่าสนใจ สู้ให้ชื่อเรื่อง ตรงกับความปรารถนาของตัวละครจะดีกว่า จึงเปลี่ยนชื่อเรื่องใหม่ว่า “ขนกับ เขี้ยว หัวใจเดียวกัน” ขน หมายถึง แกะ ส่วน เขี้ยว หมายถึง หม่าป่า

ที่จริงเรื่องนี้ คิดร่างไว้ก่อนหน้านี้ < เตือนมาแล้ว เพิ่งจะนำมาเขียนเป็น outline ก็วันนี้แหละ.

14 พ.ย 2555